A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (első tanács)

2011. szeptember 9.*

A T-36/09. sz. ügyben,

a **dm-drogerie markt GmbH & Co. KG** (székhelye: Karlsruhe [Németország], képviselik: O. Bludovsky és C. Mellein ügyvédek)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviseli kezdetben: J. Novais Gonçalves, később: G. Schneider, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban:

a **Distribuciones Mylar, SA** (székhelye: Gelves [Spanyolország]),

* Az eljárás nyelve: angol.

az OHIM első fellebbezési tanácsának 2008. október 30-i, a Distribuciones Mylar, SA és a dm-drogerie markt GmbH & Co. KG közötti felszólalási eljárás tárgyában hozott határozatával (R 228/2008-1. sz. ügy) szemben benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (első tanács),

tagjai: J. Azizi elnök, E. Cremona és S. Frimodt Nielsen (előadó) bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2009. január 23-án benyújtott keresetlevélre,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2009. május 19-én benyújtott válaszbeadványra,

tekintettel a válasz benyújtását elutasító 2009. július 1-jei határozatra,

tekintettel a Törvényszék által a felekhez intézett írásbeli kérdésekre,

tekintettel a felek által a Törvényszék Hivatalához 2011. április 15-én, benyújtott észrevételekre,

mivel az írásbeli szakasz befejezéséről való értesítéstől számított egy hónapon belül a felek egyike sem terjesztett elő tárgyalás tartása iránti kérelmet, a Törvényszék az előadó bíró jelentése és az eljárási szabályzat 135a. cikke alapján úgy döntött, hogy az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével határoz,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

1 A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) (helyébe lépett a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet [HL L 78., 1. o.]) (11) és (12) preambulumbekezdése (jelenleg a 207/2009 rendelet (12) és (13) preambulumbekezdése) a következőképpen rendelkezik:

„mivel az e rendelet által létrehozott védjegyjogi szabályok végrehajtásához minden védjegy esetében közösségi szintű közigazgatási eszközökre van szükség; mivel ezért a Közösség jelenlegi intézményi felépítésének és hatásköri egyensúlyának megőrzése

mellett elengedhetetlen a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) létrehozása, amely szakmai téren függetlenséget élvez, valamint jogi, közigazgatási és pénzügyi önállósággal rendelkezik; mivel e célból szükséges és helyénvaló, hogy e Hivatal [OHIM] a Közösség jogi személyiséggel rendelkező és az e rendelet által reá ruházott végrehajtó hatáskört gyakorló szerve legyen, amely a közösségi jog keretein belül működik, anélkül hogy ezáltal elvonná a Közösség intézményeinek hatáskörét;

mivel biztosítani kell, hogy az ügyfelek, akiket a Hivatal [OHIM] által hozott határozat érint, a védjegyjog sajátos jellegének megfelelő jogi védelemben részesüljenek; mivel e célból rendelkezni kell az elbírálók és a Hivatal [OHIM] különböző osztályainak határozatai elleni fellebbezés lehetőségéről; mivel ha a megtámadott határozatot hozó szervezeti egység saját hatáskörben a fellebbezésnek nem ad helyt, a fellebbezést határozathozatal céljából a Hivatal [OHIM] fellebbezési tanácsainak egyikéhez kell áttenni; mivel a fellebbezési tanács határozatainak felülvizsgálata keresettel kérhető az Európai Közösségek Bíróságától, amelynek hatásköre kiterjed a megtámadott határozat megsemmisítésére vagy megváltoztatására."

2 A 40/94 rendelet 60a. cikkének (jelenleg a 207/2009 rendelet 62. cikke) a 40/94 rendelet módosításáról szóló, 2004. február 19-i 422/2004/EK tanácsi rendelettel módosított változata (HL L 70., 1. o.) létrehozza a 40/94 rendelet (12) preambulumbekezdésében említett jogorvoslati lehetőséget, amely cikk értelmében „ha a megtámadott határozatot hozó szervezeti egység saját hatáskörben a fellebbezésnek nem ad helyt, a fellebbezést határozathozatal céljából a Hivatal [OHIM] fellebbezési tanácsainak egyikéhez kell áttenni". A 40/94 rendelet 60a. cikke kimondja:

„(1) Ha az eljárásban ellenérdekű fél vett részt, és az a szervezeti egység, amelynek határozatát megtámadták, úgy ítéli meg, hogy a fellebbezés elfogadható és alapos, a fellebbezésnek saját hatáskörben tesz eleget.

(2) A jogorvoslatnak saját hatáskörben csak akkor van helye, ha a megtámadott határozatot hozó szervezeti egység értesíti az ellenérdekű felet arról, hogy a fellebbezésnek saját hatáskörben kíván eleget tenni, és ahhoz az ellenérdekű fél az értesítés kézhezvételétől számított két hónapon belül hozzájárulását adja.

(3) Ha az ellenérdekű fél a (2) bekezdésben említett értesítés kézhezvételétől számított két hónapon belül nyilatkozik arról, hogy nem járul hozzá a saját hatáskörben történő jogorvoslathoz, vagy e határidőn belül nem nyilatkozik, a fellebbezést haladéktalanul, érdemi állásfoglalás nélkül továbbítani kell a fellebbezési tanácshoz.

(4) Ha a megtámadott határozatot hozó szervezeti egység a fellebbezés alapjául szolgáló okokat megjelölő nyilatkozat beérkeztétől számított egy hónapon belül a fellebbezést nem találja elfogadhatónak és alaposnak, a (2) és a (3) bekezdésben említett intézkedések megtétele helyett a fellebbezést haladéktalanul, érdemi állásfoglalás nélkül továbbítani kell a fellebbezési tanácshoz."

3 A 40/94 rendelet 77a. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 80. cikke), amelyet szintén a 422/2004 rendelet hozott létre, előírja:

„(1) Ha a Hivatal [OHIM] által a lajstromba tett bejegyzés vagy az általa hozott határozat a Hivatalnak [OHIM-nak] tulajdonítható nyilvánvaló eljárási hibában szenved, a Hivatal [OHIM] gondoskodik a bejegyzés törléséről, illetve a határozat visszavonásáról. Ha az eljárásban ellenérdekű fél nem vett részt, és a bejegyzés vagy jogi aktus e fél jogait érinti, a törlésről vagy a visszavonásról akkor is dönteni kell, ha a hiba nem vált nyilvánvalóvá a fél számára.

(2) Az (1) bekezdésben említett törlésről, illetve visszavonásról hivatalból vagy az eljárásban részt vevő felek egyikének kérelmére az a szervezeti egység dönt, amelyik a bejegyzést tette vagy a határozatot hozta. A törlésről vagy a visszavonásról a lajstromba történő bejegyzés, illetve a határozathozatal napjától számított hat hónapon belül kell dönteni, a felekkel és a szóban forgó közösségi védjegy lajstromba bejegyzett bármely jogosultjával folytatott konzultációt követően.

(3) E cikk nem érinti a felek jogát arra, hogy az 57. és a 63. cikknek megfelelően fellebbezést nyújtsanak be, vagy annak lehetőségét, hogy a 157. cikk (1) bekezdésében említett végrehajtási rendeletben megállapított eljárás alapján és feltételeknek megfelelően kijavítsák a Hivatal [OHIM] határozataiban a nyelvi és a másolási hibákat, valamint a nyilvánvaló elírásokat, továbbá a védjegy lajstromozása vagy annak meghirdetése során előforduló, a Hivatalnak [OHIM] tulajdonítható hibákat."

4 A 40/94 rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.) 53. szabálya, amelyet a 40/94 rendelet 77a. cikkének (3) bekezdése (jelenleg a 207/2009 rendelet 80. cikkének (3) bekezdése) említ, a következőképpen rendelkezik:

„A Hivatal [OHIM], ha tudomására jut – akár a saját, akár az eljárásban részt vevő valamely fél kezdeményezéséből –, hogy a határozat nyelvi, másolási hibát vagy nyilvánvaló elírást tartalmaz, gondoskodik arról, hogy a felelős szervezeti egység kijavítsa az adott hibát."

A jogvita alapjául szolgáló tényállás

5 2004. augusztus 13-án a felperes, a dm-drogerie markt GmbH & Co. KG a 40/94/EK rendelet alapján közösségi védjegy lajstromozása iránti kérelmet nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).

6 A lajstromoztatni kívánt védjegy a dm szómegjelölés volt.

7 A bejelentést többek között a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 9. és 16. osztályba tartozó árukkal kapcsolatban tették, amelyek az egyes osztályok tekintetében a következő leírásnak felelnek meg:

– 9. osztály: Elemek, szemüvegek, exponált filmek, fényképezőgépek, audio- és videokazetták, memóriák digitális videokamerákhoz és adatkezelési installációk, mérőműszerek, hőmérők, konnektorvédők, elektromos felvételhordozók, kamerák, CD-írók, hang és kép felvételére, továbbítására és másolására szolgáló készülékek, nyomtatók számítógépekhez.

– 16. osztály: Papír, karton; papíripari cikkek, kendők és pelenkák papírból vagy cellulózból, papíripari vagy háztartási ragasztóanyagok, fényképsarkok, fényképalbumok, műanyagfóliák csomagolásra, szemeteszsákok papírból vagy műanyagból, csomagolózacskók, tasakok, táskák papírból vagy műanyagból, fémfóliák csomagolásra, papírtörülközők.

8 A közösségi védjegybejelentést a Közösségi Védjegyértesítő 2005. május 9-i, 19/2005. számában hirdették meg.

9 2005. július 26-án a felszólaló, a Distribuciones Mylar, SA a 40/94 rendelet 42. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 41. cikke) alapján felszólalást nyújtott be a bejelentett védjegynek a fenti 7. pontban szereplő áruk tekintetében történő lajstromozásával szemben.

10 A felszólaló felszólalása alapjául a 2561742. számú, 2003. október 13-án bejelentett és 2004. augusztus 19-én lajstromozott, az alábbiakban megjelenített korábbi spanyol ábrás védjegyre hivatkozott:



11 A felszólalást a korábbi védjeggyel jelölt, a 9. és 39. osztályba tartozó és az alábbi leírásnak megfelelő valamennyi árura és szolgáltatásra alapították:

– 9. osztály: Regiszteres pénztárgépek, számológépek, adatfeldolgozó berendezések és számítógépek.

– 39. osztály: Számítógép alkotórészek, nyomtatott termékek és papíripari cikkek szállítása, csomagolása, raktározása és elosztása.

12 A felszólalás alátámasztásául a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjában (jelenleg a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja) foglalt okra hivatkoztak.

13 A felszólalási osztály előtt a felperes nem terjesztett elő észrevételeket.

14 2007. május 16-i és a felperesnek aznap kézbesített határozatával a felszólalási osztály helyt adott a felszólalásnak a 9. osztályba tartozó, a fenti 7. pontban említett áruk tekintetében, a szemüvegek és hőmérők kivételével. A felszólalási osztály azonban a felszólalást a 9. osztályba tartozó szemüvegek és hőmérők, valamint a 16. osztályba tartozó valamennyi áru tekintetében elutasította.

15 Az exponált filmek és az audio- és videokazetták tekintetében a felszólalási osztály a következőkre mutatott rá (4. o., első és harmadik bekezdés):

„[…] A hasonlóság e mértéke megállapítható az audio- és videokazettákat illetően is annyiban, amennyiben magukban foglalják a digitális kazettákat és használhatók digitális videokamerákban. Ezenkívül bizonyos készülékek lehetővé teszik az analóg kazetták digitális DVD-vé történő átalakítását.

[…]

A fenti egyezések azonban nem elegendőek ahhoz, hogy egyrészről az exponált filmeket, és audio- és videokazettákat, másrészről a felszólaló bármely áruját hasonlóvá tegyék. Mindezek figyelembevételével az exponált filmekhez hasonló áruk, amelyeket a hagyományosan a digitális kamerákat helyettesítő készülékekkel

használnak, vagy az olyan szerkezetek, mint az audio és videokazetták, amelyek hagyományosan (sic)."

16 A felszólalási osztály ezután úgy ítélte meg, hogy fennáll az összetévesztés veszélye a bejelentett védjegy és a felszólaló védjegye között a hasonlónak tekinthető valamennyi áru vonatkozásában, beleértve azokat is, amelyek távoli hasonlóságot mutatnak. Következésképpen a bejelentett védjegy lajstromozását ezen áruk, köztük az exponált filmek, valamint az audio- és videokazetták tekintetében megtagadta.

17 2007. június 8-i levelében a felszólalási osztály arról értesítette a feleket, hogy a 40/94 rendelet 77a. cikke alapján a 2007. május 16-i határozat visszavonását tervezi nyilvánvaló eljárási hiba miatt, amely az árujegyzékek kimerítő összehasonlításának hiányában áll. A felszólalási osztály a feleket felhívta arra, hogy az e visszavonás célszerűségével kapcsolatos észrevételeiket két hónapos határidőn belül terjesszék elő.

18 A felperes 2007. július 23-i, az OHIM által 2007. július 24-én kézhez vett levélben terjesztett elő észrevételeket. E levélben a felperes kiemelte, hogy a felszólaló nem igazolta megfelelően korábbi jogának fennálltát, és a szóban forgó védjegyekkel jelölt áruk nem hasonlók. Ezenkívül a felperes rámutatott a következőkre:

„A felperes örül a felszólalási osztály 2007. május 16-i határozata visszavonása iránti szándékának, mivel a felperes által e határozattal szemben benyújtani szándékozott fellebbezés így esetleg elkerülhető."

19 2007. november 26-án a felszólalási osztály egyik tagja a felekhez levelet címzett, amelyben a következőkre mutatott rá:

„Az [OHIM] végül azt állapította meg, hogy 2007. május 16-i határozata nem tartalmaz nyilvánvaló eljárási hibát, következésképpen a 77a. cikk a jelen ügyben nem alkalmazható. E határozat azonban tartalmaz egy nyilvánvaló hibát a 4. oldalon, amelyet az [OHIM] a [2868/95 rendelet] 53. szabályának megfelelően kijavított. E kijavítás a határozat eredményén nem változtat."

20 E levélhez mellékelték a 2007. május 16-i határozat módosított változatát (a továbbiakban: a 2007. május 16-i határozat módosított változata). A határozat ezen új változatán ugyanaz a dátum szerepelt, mint az eredeti változaton, és ugyanazt a rendelkező részt tartalmazta. Ezen új változatban az eredeti változat 4. oldalán szereplő harmadik bekezdést (lásd a fenti 15. pontot) a következő bekezdés váltotta fel:

„A felszólaló adatfeldolgozó berendezései az áruk széles csoportját lefedik, amely magában foglalja többek között az olyan készülékeket, amelyek egy exponált filmből képesek kiolvasni a film által tartalmazott képinformációkat, és optikai vagy elektromos digitális információkká alakítani azokat (és fordítva). E készülékek értékesíthetők fényképészetre szakosodott boltokban szakembereknek és amatőröknek egyaránt. Ennek figyelembevételével az [OHIM] úgy véli, hogy az exponált filmek és az adatfeldolgozó berendezések között távoli hasonlóság áll fenn."

21 2007. november 26-i levelében a felszólaló a felszólalási eljárásban részt vevő felek számára határidő kitűzését kérte a kijavított határozattal szembeni fellebbezés benyújtására.

22 2007. december 19-én a felszólalási osztály egyik tagja a feleknek a következőket írta:

„Szíveskedjenek tudomásul venni, hogy az [OHIM] úgy véli, hogy [a 2007. május 16-i határozat módosított változata] fellebbezéssel megtámadható határozatot képez, és így a 40/94 rendelet 58. cikkének megfelelően az eljárásban részt vevő bármelyik fél, akit a határozat hátrányosan érint, fellebbezhet. A 40/94 rendelet 58. cikke (sic) értelmében a fellebbezést a határozat kézbesítésének napjától (azaz 2007. november 26-tól) számított két hónapon belül, írásban kell benyújtani az [OHIM-hoz], és a fellebbezés alapjául szolgáló okokat megjelölő írásbeli nyilatkozatot ugyanettől a dátumtól számított négy hónapon belül kell benyújtani. A fellebbezés nem tekinthető benyújtottnak mindaddig, amíg a fellebbezés 800 eurós díját meg nem fizetik."

23 2008. január 24-én a felperes a 40/94 rendelet 57–62. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 58–64. cikke) alapján fellebbezést terjesztett az OHIM elé, amely egyrészt „a felszólalási [osztály] 2007. május 16-i határozatának módosított változata" hatályon kívül helyezésére, másrészt a felszólalás egészében való elutasítására irányult.

24 A felperes a fellebbezése alapjául szolgáló okokat 2008. március 17-én előterjesztett írásbeli nyilatkozatában jelölte meg. A felperes többek között az alábbi kifogásokra hivatkozott. Először is, az eredeti határozatban tett módosítások nem tartoznak a nyilvánvaló hibák kijavítása alá. E módosítások ugyanis egy ellentmondásos és részben érthetetlen indokolás új érvekkel való helyettesítéséből álltak. Másodszor, az ütköző védjegyekkel jelölt áruk nem hasonlók. Harmadszor, a felszólaló nem igazolta, hogy ő a jogosultja annak a védjegynek, amelyen a felszólalás alapul.

25 A felszólaló a fellebbezéssel kapcsolatban nem terjesztett elő észrevételeket.

26 2008. október 30-i, a felperes részére 2008. november 14-én kézbesített határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az OHIM első fellebbezési tanácsa a fellebbezést – mint elfogadhatatlant – elutasította.

27 Először, a fellebbezési tanács úgy vélte, hogy a felszólalási osztály határozatának 2007. május 16-án kézbesített változatát a 40/94 rendelet 59. cikkében (jelenleg a 207/2009 rendelet 60. cikke) előírt határidőben nem támadták meg, és ennélfogva jogerőre emelkedett.

28 A felszólalási osztály 2007. június 8-i levele, amelyben felhívta a feleket az említett határozat visszavonásával kapcsolatos észrevételek megtételére, a fellebbezési határidőt nem szakította meg.

29 A felperes ezen levélre adott válasza nem tekinthető az említett határozattal szembeni fellebbezésnek. Az OHIM-hoz 2007. július 24-én érkezett ezen választ egyébként is a fellebbezésre a határozat kézbesítésétől számított két hónapig nyitva álló határidő lejárta után terjesztették elő.

30 A fellebbezési tanács továbbá úgy ítélte meg, hogy az eredeti határozattal kapcsolatos értelmezési nehézségek nem gátolták meg a felperest abban, hogy fellebbezést terjesszen elő, hanem, épp ellenkezőleg, arra kellett volna ösztönözniük.

31 A felperesnek a 2007. május 16-i határozat eredeti változatával szemben 2008. január 24-én előterjesztett fellebbezése tehát elkésett, és mint elfogadhatatlant, el kell utasítani.

32 Másodszor, a fellebbezési tanács elismerte, hogy a 2007. május 16-i határozat kijavítása olyan aktus volt, amely a felperes érdekeit érintheti, jelentősen módosítva annak jogi helyzetét.

33 A jelen esetben szóban forgó kijavítás azonban nem érintette a felek érdekeit a 40/94 rendelet 58. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 59. cikke) értelmében. A 2007. május 16-i határozat módosított változata az eredeti változatéval azonos rendelkező részt tartalmazott. A szóban forgó kijavítás így azáltal, hogy az eredeti határozat rendelkező részének indokolására szorítkozott, nem volt sérelmes a felperesre nézve. Következésképpen a 2007. május 16-i határozat módosított változata fellebbezéssel nem megtámadható aktus.

34 A felszólalási osztály továbbá azáltal, hogy a 2868/95 rendelet 53. szabálya által előírt tárgyi tévedéseket kijavította a 40/94 rendelet 77a. cikkében szabályozott visszavonás vagy az említett rendelet 60a. cikkében előírt felülvizsgálat helyett, nem helyettesítette az eredeti határozatot egy új határozattal.

35 Következésképpen a fellebbezési tanács a fellebbezést – mint elfogadhatatlant – elutasította annyiban is, amennyiben az a 2007. május 16-i határozat módosított változata ellen irányult.

A felek kérelmei

36 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

– elsődlegesen, teljes egészében utasítsa el a felszólalást; másodlagosan utalja vissza az ügyet az OHIM elé;

– a felszólalót kötelezze a költségek viselésére.

37 Az OHIM azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

Indokolás

38 A jelen keresetében a felperes előadja, hogy a fellebbezési tanács tévesen járt el, amikor fellebezését – mint elfogadhatatlant – elutasította, és első kereseti kérelmével a megtámadott határozat hatályon kívül helyezését kéri. A felperes ezenkívül azt kéri, hogy a Törvényszék teljes egészében utasítsa el a felszólalást, vagy – másodlagosan – utalja vissza az ügyet az OHIM elé.

A megtámadott határozat hatályon kívül helyezése iránti kérelemről

A felek érvei

39 A felperes előadja, hogy a fellebbezési tanács tévesen járt el, amikor fellebbezését – mint elfogadhatatlant – elutasította.

40 Először is, a felperes által 2007. július 23-án a 2007. június 8-i azon levélre adott válaszul előterjesztett észrevételeknek, amelyben a felszólalási osztály a feleket a 2007. május 16-i határozat visszavonása iránti szándékáról tájékoztatta, az e határozattal szembeni fellebbezés számára nyitva álló határidő megszakadását kellett volna eredményeznie.

41 A felperes szerint ugyanis nem logikus és igazságtalan a határozat által érintett valamennyi fél számára az, ha az említett határozattal szemben fellebbezést kell előterjesztenie, miközben e határozat egyidejűleg visszavonási eljárás tárgyát képezi. Egy ezzel ellentétes megoldás következménye az lenne, hogy két különálló – az OHIM két különálló egysége által folytatott – eljárás folyik egyidejűleg, amelyeknek eltérő végkimenetele lehet. Továbbá a határozat visszavonása adott esetben tárgytalanná tenné a fellebbezést.

42 Meg kell tehát állapítani, hogy egy határozat visszavonása iránti eljárásnak az e határozattal szembeni fellebbezésre nyitva álló határidő alatt történő megindítása az említett határidő megszakadását eredményezi.

43 Másodszor, abban az esetben, ha egy felülvizsgálat iránti eljárás megindítása a jelen ügyben nem vonná maga után a fellebbezési határidő megszakadását, a bizalomvédelem elve megkövetelné, hogy a feleket erre figyelmeztessék, és tájékoztassák őket egy különálló fellebbezés fellebbezési tanács elé terjesztésének szükségességéről.

44 Harmadszor, a fellebbezési tanács azon állítása sem megalapozott, hogy a 2007. május 16-i határozat módosított változatáról való értesítés a jelen ügyben fellebbezéssel nem megtámadható aktus, mivel e változat nem vezetett az említett határozat eredeti változatában kifejtettől eltérő eredményre. A jelen esetben figyelembe kellett volna venni azt, hogy a 2007. május 16-i határozat módosított változata új indokolással cserélte fel az eredeti változatban szereplő ellentmondásos és részben érthetetlen indokolást. Márpedig egyrészt lehetetlen fellebbezést előterjeszteni egy indokolási kötelezettséget megsértő határozattal szemben. Másrészt a határozat módosítással érintett részeinek fellebbezéssel megtámadhatóknak kellett volna lenniük. Az OHIM máskülönben a felperes álláspontját osztotta, amint az a 2007. május 16-i határozat módosított változatában szereplő fellebbezési határidő megjelöléséből, valamint a 2007. december 19-i levél szövegéből kitűnik (lásd a fenti 22. pontot).

45 Negyedszer, a bizalomvédelem elve a jelen ügyben megkövetelte volna, hogy a fellebbezési tanács a fellebbezést elfogadhatónak tekintse. Az OHIM ugyanis világosan és kifejezetten rámutatott arra két alkalommal (lásd a fenti 44. pontot), hogy a 2007. május 16-i határozat módosított változata fellebbezéssel megtámadható aktus. Az OHIM-nak tehát tartania kellett volna magát a saját megállapításaihoz.

46 Jóllehet az OHIM megállapítja, hogy a fellebbezési tanács helyesen utasította el – mint elfogadhatatlant – a fellebbezést, a felszólalási osztály által a jelen ügyben elkövetett szabálytalanságokra történő hivatkozással indít.

47 Először, a 2007. május 16-i határozat indokolása hiányosságokat tartalmazott, többek között ellentmondásos érvelést és egy befejezetlen mondatot.

48 Másodszor, a felszólalási osztálynak meg kellett volna indítania a 40/94 rendelet 77a. cikkében szabályozott visszavonási eljárást, amennyiben semmilyen nyilvánvaló eljárási hibát nem követtek el.

49 Harmadszor, a felszólalási osztály a 2868/95 rendelet 53. szabályát alkalmazta, amely lehetővé teszi a tárgyi tévedések kijavítását, mialatt a 2007. május 16-i határozat eredeti változatában tett módosítások nem tartoznak a nyilvánvaló hibák kijavítása alá mint nyelvi és másolási hibák vagy másfajta hibák, amelyek kijavítása nyilvánvalóan elkerülhetetlen oly módon, hogy semmilyen – a kijavítás folytán létrejövőtől eltérő – szöveg nem vehető számításba. Amint arra a fellebbezési tanács helyesen rámutatott, a felszólalási osztály 2007. november 26-i levelében az őt a 40/94 rendelet 73. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 75. cikke) alapján terhelő indokolási kötelezettségnek sem tett eleget azáltal, hogy nem határozta meg, hogy miben álltak azon tárgyi tévedések, amelyek kijavítása szükségesnek bizonyult.

50 Negyedszer, amint azt a fellebbezési tanács szintén megjegyezte, a 2007. november 26-i levelet az említett osztály egyetlenegy tagja írta alá, a 2868/95 rendelet 100. szabályának megsértésével.

51 A fellebbezési tanács azonban jogosan utasította el – mint elfogadhatatlant – a felperes által a 2007. május 16-i határozat módosított változatával szemben előterjesztett fellebbezést, amennyiben a felperesnek a 2007. június 8-i azon levélről való értesítése,

amelyben a felszólalási osztály felhívta a feleket a 2007. május 16-i határozat esetleges visszavonásával kapcsolatos észrevételek megtételére, nem szakította meg az említett határozattal szembeni fellebbezésre nyitva álló határidőt, a felperes nem hivatkozhat megalapozottan a jelen ügyben a bizalomvédelem elvére sem, és a 2007. május 16-i határozat módosított változata nem érintette a felperes jogi helyzetét, és emiatt nem minősült fellebbezéssel megtámadható aktusnak.

52 Először, az OHIM hangsúlyozza, hogy a 40/94 rendelet 77a. cikkének (3) bekezdéséből következik, hogy az e cikkben szabályozott visszavonási eljárás megindítása nem szakítja meg az említett rendelet 59. cikkének alkalmazásával hozott határozattal szembeni fellebbezésre nyitva álló határidőt.

53 Az OHIM továbbá nem köteles figyelmeztetni a feleket arra, hogy a fellebbezési határidő nem szakad meg egy visszavonási eljárás megindítása esetén.

54 Márpedig a felperes nem terjesztett elő a 2007. május 16-i határozattal szembeni fellebbezést a határozat kézbesítését követő két hónapos határidőn belül. A felperes által a fellebbezési tanács elé terjesztett fellebbezés tehát arra irányult, hogy a fellebbezési tanács vizsgáljon felül egy jogerős határozatot, amit a fellebbezési tanács nem tehet meg.

55 Másodszor, a felperes nem hivatkozhat megalapozottan a jelen ügyben a bizalomvédelem elvére.

56 Először, a felperest a 2007. május 16-i – aznap kézbesített – határozat kézbesítése alkalmával figyelmeztették arra, hogy az említett határozattal szembeni fellebbezés előterjesztésére két hónapos határidővel rendelkezik.

57 Másodszor egy visszavonási eljárás megindítása nem vezet szükségszerűen a tervezett visszavonáshoz. A jelen ügy körülményei között a felperes annál is inkább kételkedhetett abban, hogy a 2007. május 16-i határozatot visszavonják, mivel azok a fogyatékosságok, amelyekben az említett határozat szenvedett, nem képeztek nyilvánvaló eljárási hibát. A felperes tehát nem számíthatott jogosan a szóban forgó határozat visszavonására olyan bizonyossággal, amely folytán biztonsággal lemondhatott a lajstromozás iránti kérelme részleges elutasításával szembeni fellebbezés előterjesztéséről.

58 Harmadszor, a felszólalási osztály által a jelen ügyben elvégzett kijavítás nem érintette a felperes jogi helyzetét, mivel a felperes által benyújtott lajstromozás iránti kérelem elutasításának hatálya változatlan maradt.

59 Ennélfogva az OHIM szerint a fellebbezési tanácsnak el kellett utasítania – mint elfogadhatatlant – a felperes fellebbezését, amint azt meg is tette.

60 Következésképpen az OHIM azon a véleményen van, hogy a fellebbezési tanács nem alkalmazta tévesen a jogot, és a jelen keresetet el kell utasítani. Mindazonáltal az OHIM nem ellenzi, hogy a Törvényszék a felszólalási osztály által elkövetett eljárási hibák figyelembevételével méltányosan határozzon.

A Törvényszék álláspontja

– A 2007. május 16-i határozat módosított változatával szembeni fellebbezés előterjesztésének lehetőségéről

61 A 40/94 rendelet 57. és 58. cikkének együttesen értelmezett rendelkezéseiből következik, hogy a felszólalási osztályok azon határozataival szemben, amelyekkel egy felszólalási eljárás befejeződik, az OHIM fellebbezési tanácsai előtti fellebbezésnek van helye azon felek részéről, akiket a határozat hátrányosan érint.

62 A fellebbezési tanács elé terjesztett fellebbezésben a felperes „a felszólalási [osztály] 2007. május 16-i határozatának módosított változata" hatályon kívül helyezését, valamint a felszólalás egészében való elutasítását kérte.

63 Miután e fellebbezést – mint elfogadhatatlant – a megtámadott határozatban elutasították, a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék helyezze hatályon kívül az említett határozatot.

64 Ahhoz, hogy arra a következtetésre jusson, amelyre a megtámadott határozatban jutott, a fellebbezési tanács lényegében úgy ítélte meg egyrészt, hogy mivel a felperes a 2007. május 16-i határozat eredeti változatának kézbesítésével megnyílt határidőben nem terjesztett elő fellebbezést, nem jogosult arra, hogy megkérdőjelezze az említett határozatot, és másrészt, mivel a felszólalási osztály által elvégzett kijavítás nem

módosította a felperes által bejelentett megjelölés lajstromozására vonatkozó jogok terjedelmét, a 2007. május 16-i határozat módosított változata fellebbezéssel nem megtámadható aktus.

65 A jelen kereset alátámasztására a felperes vitatja e két megállapítást.

66 Meg kell tehát vizsgálni mindenekelőtt azt, hogy a 2007. május 16-i határozat módosított változata a fellebbezési tanács előtt fellebbezéssel megtámadható aktusnak minősül-e. Következésképpen szükséges elöljáróban meghatározni a felszólalási osztály által a 2007. május 16-i határozat eredeti változatában tett módosítások terjedelmét.

67 A 2007. május 16-i határozat eredeti változatának 4. oldalán a következő bekezdés szerepel:

„[…] A hasonlóság e mértéke megállapítható az audio- és videokazettákat illetően is annyiban, amennyiben magukban foglalják a digitális kazettákat, és használhatók digitális videokamerákban. Ezenkívül bizonyos készülékek lehetővé teszik az analóg kazetták digitális DVD-vé történő átalakítását.”

68 Ugyanezen az oldalon azonban az alábbi – teljes egészében idézett – bekezdés is szerepel:

„A fenti egyezések azonban nem elegendőek ahhoz, hogy egyrészről az exponált filmeket és audio- és videokazettákat, másrészről a felszólaló bármely áruját hasonlóvá tegyék. Mindezek figyelembevételével az exponált filmekhez hasonló áruk, amelyeket

a hagyományosan a digitális kamerákat helyettesítő készülékekkel használnak, vagy az olyan szerkezetek, mint az audio- és videokazetták, amelyek hagyományosan (sic)."

69 A 2007. május 16-i határozat eredeti változata ekképpen ellentmondásos értékelést tartalmazott arról, hogy az audio- és videokazetták, valamint a felszólaló védjegyével jelölt áruk hasonlók-e. A felszólalási osztály ezenkívül úgy vélte, hogy az exponált filmek, és azok az áruk, amelyekkel kapcsolatban a felszólaló védjegyét lajstromozták, nem hasonlók. A felszólalásnak mindamellett helyt adott, és következésképpen a felperes által benyújtott lajstromozás iránti kérelmet elutasította úgy az audio- és videokazetták, mint az exponált filmek vonatkozásában.

70 A 2007. május 16-i határozat felszólalási osztály által elvégzett kijavítása a 68. pontban idézett bekezdés alábbi bekezdéssel való felcseréléséből állt:

„A felszólaló adatfeldolgozó berendezései az áruk széles csoportját lefedik, amely magában foglalja többek között az olyan készülékeket, amelyek egy exponált filmből képesek kiolvasni a film által tartalmazott képinformációkat, és optikai vagy elektromos digitális információkká alakítani azokat (és fordítva). E készülékek értékesíthetők fényképészetre szakosodott boltokban szakembereknek és amatőröknek egyaránt. Ennek figyelembevételével az [OHIM] úgy véli, hogy az exponált filmek és az adatfeldolgozó berendezések között távoli hasonlóság áll fenn."

71 E kijavítás tehát megszüntette az audio- és videokazettákra vonatkozó kezdeti ellentmondást, és felülírta azt az eredeti értékelést, amely szerint nem áll fenn hasonlóság az exponált filmek és a felszólaló védjegyével jelölt áruk között. A rendelkező rész ugyanakkor nem módosult.

72 Emlékeztetni kell arra, hogy miután először a 2007. május 16-i határozat visszavonását tervezte, a felszólalási osztály elismerte, hogy a 40/94 rendelet 77a. cikkében foglalt feltételek nem teljesültek. A 2007. május 16-i határozat módosított változatának kézbesítését kísérő 2007. november 26-i levélben (lásd a fenti 21. pontot) a felszólalási osztály egyik tagja rámutatott arra, hogy az említett határozat eredeti változata nyilvánvaló hibában szenved, amelyet a 2868/95 rendelet 53. szabályának alkalmazásával ki kell javítani.

73 E rendelkezés értelmében az OHIM, ha tudomására jut – akár a saját, akár az eljárásban részt vevő valamely fél kezdeményezéséből –, hogy a határozat nyelvi, másolási hibát vagy nyilvánvaló elírást tartalmaz, gondoskodik arról, hogy a felelős szervezeti egység kijavítsa az adott hibát. E szövegből következik, hogy az e rendelkezés alapján elvégzett módosítások tárgya csupán helyesírási vagy nyelvtani hibák, másolási hibák – mint például a felek nevére vagy a megjelölések írásmódjára vonatkozó hibák –, vagy olyan hibák kijavítása lehet, amelyek bizonyos mértékben nyilvánvalóvá teszik, hogy semmilyen – a kijavítás folytán létrejövőtől eltérő – szöveg nem vehető számításba.

74 Márpedig azok a módosítások, amelyeket a jelen ügyben elvégzett (lásd a fenti 67–71. pontot), nem csupán egy érthetetlen befejezetlen mondat kiegészítéséből álltak, hanem az indokolás belső ellentmondásának feloldásából is az audio- és videokazettákra vonatkozóan, valamint az indokolás és a rendelkező rész ellentmondásának feloldásából úgy az említett áruk, mint az exponált filmek vonatkozásában.

75 Meg kell tehát állapítani, hogy a 2007. május 16-i határozat eredeti változatának kijavítása az említett határozat érdemére vonatkozott, tehát nem tárgyi tévedés kijavításáról van szó. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy egy határozat indokolásában lévő arra vonatkozó ellentmondás, hogy a bejelentett védjeggyel jelölt bizonyos áruk és bizonyos olyan áruk, amelyekkel kapcsolatban a felszólaló védjegyét lajstromozták, hasonlók-e, vagy sem, többféle módon ugyanolyan jól feloldható. Ugyanígy az egy

határozat indokolása és rendelkező része közötti abból eredő ellentmondás, hogy a bejelentett védjeggyel és a felszólaló védjegyével jelölt bizonyos árukat nem lehet hasonlónak tekinteni, amikor azonban a felszólalásnak ezen áruk vonatkozásában mégis helyt adnak, ugyanolyan jól feloldható a szóban forgó áruk közötti bizonyos fokú hasonlóság megállapításával, mint az ezen árukra vonatkozó felszólalás elutasításával.

76 Ebből az következik, hogy a 2007. május 16-i határozat eredeti szövegét felváltó szöveg nem volt elkerülhetetlen, és az e szöveggel a jelen esetben elvégzett módosítás nem tekinthető a 2868/95 rendelet 53. szabályában foglalt valamely hibafajta kijavításának.

77 E módosítást továbbá nem más olyan rendelkezés alapján fogadták el, amely lehetővé teszi a felszólalási osztályok számára, hogy határozataikat visszavonják e határozatok elfogadását és kézbesítését követően.

78 Amint ugyanis a 2007. május 16-i határozat módosított változatának kézbesítését kísérő 2007. november 26-i levélben elismerték, a 40/94 rendelet 77a. cikkében előírt feltételek nem teljesültek, mivel semmilyen, az OHIM-nak felróható nyilvánvaló eljárási hibát nem követtek el a jelen ügyben. A felszólalási osztály tehát nem vonhatta vissza a 2007. május 16-i határozatot, és nem fogadhatott el új határozatot.

79 A felszólalási osztály a jelen esetben nem alkalmazhatta a 40/94 rendelet 60a. cikkében szabályozott, saját határozatai felülvizsgálatára vonatkozó hatáskörét sem, mivel e hatáskör gyakorlása egy fellebbezésnek a fellebbezési tanács elé terjesztésétől függ, és megállapítható, hogy a felperes a 40/94 rendelet 59. cikkében előírt határidőn

belül nem terjesztett elő a 2007. május 16-i határozat eredeti változatával szembeni fellebbezést.

80 Márpedig amint az a 40/94 rendelet (11) és (12) preambulumbekezdésében szerepel, a jogalkotó e rendelet elfogadásával meg kívánta határozni az OHIM és e szervezet valamennyi egységének hatásköreit. Ekképpen a felszólalási osztályok által hozott határozatok megkérdőjelezésének rendes útja a 40/94 rendelet VII. címében (jelenleg a 207/2009 rendelet VII. címe) előírt jogorvoslatok azon felek általi gyakorlása, amelyek érdekeit az említett határozatok sértik. Egyébként a 40/94 rendelet három esetet szabályoz, amikor a felszólalási osztályok maguk visszavonhatják az általuk hozott határozatokat, nevezetesen a fenti 72–79. pontban vizsgált eseteket. E felsorolás kimerítő jellegű. A 40/94 rendelet által létrehozott közigazgatási eljárási szabályok általános rendszeréből következik ugyanis, hogy a felszólalási osztályok főszabály szerint kimerítik hatáskörüket, amikor az említett rendelet 43. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 42. cikke) alkalmazásával határozatot hoznak, és nincs hatáskörük a szabályozás által előírt eseteken kívül hozott határozatok visszavonására vagy módosítására.

81 Mindazonáltal, amint az felidézésre került, a 2007. május 16-i határozat kijavítása nem felelt meg egyértelműen egy nyilvánvaló hiba kijavításának, és nem illeszkedett a 40/94 rendelet által előírt egyetlen másik esetbe sem.

82 A 2007. május 16-i határozat eredeti változatában tett módosítást tehát a 40/94 rendeletben előírt azon eseteken kívül fogadták el, amikor a felszólalási osztályok visszavonhatják határozataikat. E határozat ekképpen minden jogalapot nélkülözött, amint azt egyébként mind a felperes a fellebbezési tanács elé terjesztett fellebbezésében,

mind a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban, mind pedig az OHIM a jelen eljárás keretében előterjesztett válaszbeadványában megállapította.

83 E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az Európai Unió intézményeinek, szerveinek és szervezeteinek jogi aktusait főszabály szerint megilleti a jogszerűség vélelme, még ha hordoznak is szabálytalanságokat, és ennélfogva mindaddig joghatásokat váltanak ki, amíg meg nem semmisítik vagy vissza nem vonják őket. Kivételt képez azonban ezen elv alól, hogy azok a jogi aktusok, amelyek olyannyira nyilvánvalóan súlyos hibát hordoznak magukban, amit az uniós jogrend nem tűr el, akár hivatalból is olyannak tekintendők, amelyek semmilyen joghatást sem váltottak ki, azaz azokat jogilag nem létezőnek kell tekinteni. Ez a kivétel olyan két alapvető, bár néha egymással szembenálló követelmény közötti egyensúly fenntartását célozza, amelynek meg kell felelnie a jogrendszernek, nevezetesen a jogviszonyok stabilitásának és a jogszerűség tiszteletben tartásának. A jogi aktusok nem létező jellegének megállapításához fűződő jogi következmények súlyossága a jogbiztonság igényéből fakadóan megköveteli, hogy erre kizárólag szélsőséges körülmények között kerülhessen sor (lásd ebben az értelemben a Bíróság 7/56., 3/57–7/57. sz., Algera és társai kontra Közgyűlés ügyben 1957. július 12-én hozott ítéletének [EBHT 1957., 81. o.] 122. pontját; 31/76. sz., Hebrant kontra Parlament ügyben 1977. május 12-én hozott ítéletének [EBHT 1977., 883. o.] 23. pontját; 15/85. sz., Consorzio Cooperative d'ABruzzo kontra Bizottság ügyben 1987. február 26-án hozott ítéletének [EBHT 1987., 1005. o.] 10. és 11. pontját, valamint C-137/92. P. sz., Bizottság kontra BASF és társai ügyben 1994. június 15-én hozott ítéletének [EBHT 1994., I-2555. o.] 48–50. pontját).

84 Ekképpen a Bíróság úgy ítélte meg, hogy az ilyen késedelmet igazoló kivételes körülmények hiányában jogilag nem létező az olyan értékelő jelentés, amelyet az adminisztráció végleges jelleggel több mint tizenöt hónappal azon időszak után fogadott el, amelyről a jelentést készítették (a fenti 83. pontban hivatkozott Hebrant kontra Parlament ügyben hozott ítélet 22–26. pontja).

85 Ezenkívül a Bíróság úgy határozott, hogy neki kell megvizsgálnia kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás keretében, hogy az állítólag megsértett másodlagos jogi rendelkezés a Közösségekre ruházott hatáskörbe tartozik-e, és emiatt nem nélkülöz-e minden jogalapot a közösségi jogrendben, noha a szóban forgó határozattal szembeni fellebbezést az előírt határidőn belül nem terjesztettek elő, és következésképpen

az jogerőre emelkedett (a Bíróság 6/69. és 11/69. sz., Bizottság kontra Franciaország egyesített ügyekben 1969. december 10-én hozott ítéletének [EBHT 1969., 523. o.] 11–13. pontja).

86 Ezen előzmények igazolják, hogy az olyan szabálytalanságok, amelyek az uniós bíróságot annak megállapítására késztetik, hogy egy aktus jogilag nem létező, eltérnek azoktól a jogsértésektől, amelyek megállapítása főszabály szerint azon aktusok megsemmisítését vonják maguk után, amelyek jogszerűségét a szerződésnek megfelelően vizsgálják, nem természetük, hanem súlyosságuk és nyilvánvaló jellegük folytán. Jogilag nem létezőnek kell ugyanis tekinteni az olyan szabálytalanságokban szenvedő aktusokat, amelyek súlyossága olyannyira nyilvánvaló, hogy az aktusok lényeges feltételeit sérti (lásd továbbá ebben az értelemben a fenti 83. pontban hivatkozott Bizottság kontra BASF és társai ügyben hozott ítélet 51. és 52. pontját).

87 A jelen esetben, amint az a fenti 72–82. pontban megállapításra került, a 2007. május 16-i határozat módosított változata az ezen aktus lényeges feltételeivel kapcsolatos olyan szabálytalanságokban szenvedett, amelyek súlyossága és nyilvánvaló jellege összességében nem kerülhette el sem a felszólalási eljárás feleinek, sem a fellebbezési tanácsnak a figyelmét.

88 A fellebbezési tanács ugyanis rámutatott arra, hogy a felszólalási osztály azon tagja, aki aláírta a 2007. május 16-i határozat módosított változatáról a felperest értesítő levelet, nem igazolta a nyilvánvaló hibák kijavítását lehetővé tévő szabály jelen ügyben történő alkalmazását (a megtámadott határozat 11. pontja).

89 Közelebbről meg kell jegyezni, hogy maga az OHIM válaszbeadványa 27–32. pontját annak szentelte, hogy hivatalból is felvázolja a 2007. május 16-i határozat módosított változatát érvénytelenné tévő jogsértések súlyosságát.

90 Ugyanígy a felperes a fellebbezési tanács elé terjesztett fellebbezésében a megtámadott határozatnak a fenti 15. pontban idézett részei kapcsán a következőket jegyezte meg:

„Az OHIM azon értékelése, amely szerint [a 2007. május 16-i határozat eredeti változata] »nyilvánvaló hibában« [szenved], nem fogadható el.

A 4. oldal vizsgálatából, amelyre az OHIM céloz, kitűnik, hogy bizonyos mondatok alig érthetőek:

[…]

Az idézett részek ellentmondásosak, de egyáltalán nem képeznek nyilvánvaló hibát. E két vélemény közül melyik tekinthető nyilvánvalóan hibásnak?

Végül a harmadik [bekezdés] egy […] mondat közepén megszakad. Így [e bekezdés] nem érthető."

Összehasonlítva azonban a [2007. május 16-i határozat eredeti válatozata] 4. oldalának harmadik [bekezdését] a [2007. május 16-i határozat módosított változatának] harmadik [bekezdésével], megállapítható, hogy nem az eredeti mondatot kellett kiegészíteni, hanem teljesen más részek, különösen az exponált filmek és adatfeldolgozó berendezések közötti távoli hasonlóságra vonatkozó új érvek kerültek be. Ezen új érvek [nem képezik] egy nyilvánvaló hiba [kijavítását], és következésképpen a [2007.

május 16-i határozat] módosítása nem tűnik összeegyeztethetőnek a közösségi védjegyre vonatkozó szabályozással."

91 Így a Törvényszék előtti eljárásban úgy a felperes, mint a fellebbezési tanács és az OHIM felvetette azon szabálytalanságok nyilvánvaló jellegét, amelyekben a 2007. május 16-i határozat módosított változata szenved.

92 Márpedig amint a fenti 82. pontban megállapításra került, a felszólalási osztály kimerítette a felszólalás tárgyában történő határozathozatalra vonatkozó hatáskörét abban az időpontban, amikor minden jogalapot nélkülözve elfogadta a 2007. május 16-i határozat módosított változatát. E tekintetben meg kell állapítani, hogy a hatásköri szabály e megsértése a szóban forgó aktus lényeges feltételeit megkérdőjelező szabálytalanságot képez olyannyira, hogy az aktus nemlétezését kell megállapítani (lásd a fenti 86. pontot).

93 Következésképpen a fellebbezési tanácsnak, amelyhez egy ilyen aktussal szembeni fellebbezéssel fordultak, meg kellett állapítania azt, hogy az aktus jogilag nem létező, és semmisnek kellett nyilvánítania, amint azt egyébként az OHIM elismerte a Törvényszék által a felekhez e tárgyban intézett írásbeli kérdésekre adott válaszában.

94 Ebből következik egyrészt, hogy a fellebbezési tanács jogi hibát követett el azáltal, hogy megvizsgálta, hogy a 2007. május 16-i határozat módosított változata érintette-e a felperes jogi helyzetét, valamint azáltal, hogy az említett aktussal szembeni fellebbezést – mint elfogadhatatlant – elutasította, másrészt, a megtámadott határozatot hivatalból hatályon kívül kell helyezni, amennyiben e határozat az említett aktust nem nyilvánította semmisnek.

95 A fentiekből az is következik, hogy a felperes által bejelentett védjegy lajstromozására vonatkozó jogok terjedelmét a 2007. május 16-i határozat eredeti változata határozta

meg. Márpedig a felperes által a Törvényszék elé terjesztett akta irataiból kitűnik, hogy a felperesnek még aznap kézbesítették a határozatot. A felperesnek tehát a 40/94 rendelet 59. cikkével összhangban fellebbezést kellett volna előterjesztenie az ettől a dátumtól számított két hónapon belül. A felperes azonban nem vitatja, hogy az említett határozattal szemben e határidő leteltét megelőzően nem terjesztett elő fellebbezést. Következésképpen meg kell állapítani, hogy főszabály szerint a felperes fellebbezésének a fellebbezési tanács elé történő terjesztése időpontjában nem volt jogosult arra, hogy a felszólalási osztály határozatának megalapozottságát megkérdőjelezze.

96 Meg kell azonban vizsgálni a felperesnek az OHIM azon értesítésének következményeivel kapcsolatban kifejtett érveit, amelyben az OHIM a 2007. május 16-i határozat eredeti változatának kézbesítésével megnyílt fellebbezési határidő letelte előtt értesítette a felperest az említett határozat visszavonásának szándékáról, valamint a felperesnek a bizalomvédelem elvére alapított érveit.

– A 2007. június 8-i levél kézbesítésének a fellebbezési határidő folyására gyakorolt következményeiről

97 2007. június 8-i levelében (lásd a fenti 17. pontot) a felperest a felszólalási osztály a 2007. május 16-i határozat visszavonása iránti szándékáról tájékoztatta.

98 A felperes úgy véli, hogy e levél kézbesítését, amely a 2007. május 16-i határozat eredeti változatának kézbesítésével megnyílt fellebbezési határidő letelte előtt történt, figyelembe kell venni a fellebbezési tanács elé terjesztett fellebbezése elfogadhatóságának értékelésekor. A felperes hivatkozik arra is, hogy válaszolt a 2007. június 8-i levélre az abban előírt határidőn belül.

99 E tekintetben először is meg kell állapítani, hogy a felszólalási eljárás feleinek értesítése egy határozatnak a 40/94 rendelet 77a. cikke (2) bekezdésének (jelenleg a 207/2009 rendelet 80. cikkének (2) bekezdése) alkalmazásával történő visszavonása iránti szándékáról a felszólalási osztály számára kötelező konzultációs intézkedést képez, amelynek célja a felek számára lehetővé tenni az e visszavonás megalapozott jellegére vonatkozó álláspontjuk érvényre juttatását, és így rávilágítani az OHIM-nak azzal kapcsolatos értékelésére, hogy a 40/94 rendelet 77a. cikkének (1) bekezdésében (jelenleg a 207/2009 rendelet 80. cikkének (1) bekezdése) előírt feltételek teljesültek-e. Ilyen körülmények között a felperesnek a 2007. június 8-i levélre tekintettel semmiféle bizonyossága nem lehetett az OHIM-nak a 2007. május 16-i határozat visszavonása tárgyában hozandó határozatára nézve.

100 Másodszor, meg kell állapítani, hogy a 40/94 rendelet 77a. cikkének (3) bekezdéséből következik, hogy a visszavonási eljárás a feleknek a visszavonni tervezett határozattal szembeni fellebbezés előterjesztésére vonatkozó jogai sérelme nélkül gyakorolható.

101 Ennélfogva és a 40/94 rendeletben szereplő mindenfajta kifejezett utalás hiányában az érdekelt felekkel egy határozat visszavonását megelőzően folytatandó konzultációnak az említett rendelet 77a. cikke (2) bekezdésének alkalmazásával történő megnyitása nem járhat az említett rendelet 59. cikkében előírt fellebbezési határidő megszakadásával (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-419/07. sz., Okalux kontra OHIM – Messe Düsseldorf [OKATECH] ügyben 2009. július 1-jén hozott ítéletének [EBHT 2009., II-2477. o.] 34. pontját).

102 A felperesnek egy fellebbezési eljárás és egy visszavonási eljárás egyidejű folyásának következetlen jellegére alapított érveit egyébiránt el kell utasítani.

103 Először, feltéve hogy két eljárás egyidejű folyása valóban következetlenséget képez, egy ilyen megállapítás mindenesetre nem tenné lehetővé az úgy a visszavonásra vonatkozó feltételekkel mint a fellebbezési tanács előtti fellebbezésre alkalmazandó határidőkkel kapcsolatos szabályozás feltétlen, egyértelmű és pontos rendelkezéseinek kijátszását.

104 Másodszor, az állítólagos következetlenséget nem igazolták. Egyrészt a visszavonási eljárás gyorsan lefolyhat, és véget kell érnie a határozat kézbesítésétől számított hat hónapon belül. Jóllehet – az eljárásra alkalmazandó határidőkre tekintettel – kevéssé valószínű, hogy a fellebbezési tanács egy visszavonási eljárás határidejét megelőzően határozzon, abban az esetben, amikor egy a fellebbezési tanács által helybenhagyott határozatot utólag visszavonnak, egyszerűen csak az következik, hogy új határozatot kell hozni, és abban az esetben, amikor a határozatot a fellebbezési tanács hatályon kívül helyezi, az következik, hogy az említett határozat visszavonására irányuló eljárás tárgytalanná válik. Másrészt, ha egy olyan határozatot, amely fellebbezés tárgyát képezi, visszavonnak, ez a fellebbezési tanácsot annak megállapításához vezeti, hogy a fellebbezés tárgyában már nem szükséges határozni. A felperes tehát egyáltalán nem megalapozottan állítja azt, hogy egy visszavonási eljárásnak az ugyanazon határozattal szembeni fellebbezés benyújtásával párhuzamos megindítása következetlen eredményhez vezethet.

105 Végül a 2007. május 16-i határozat megalapozottságának felperes általi vitatása a visszavonási eljárás keretében, amely a 40/94 rendelet 57. és azt követő cikkeiben szabályozott fellebbezési eljáráshoz képest önálló eljárás, nem tekinthető a szóban forgó határozattal szemben előterjesztett fellebbezésnek. Egy fellebbezés benyújtásának ugyanis eljárási – beleértve a díj megfizetését – és alaki követelményeknek kell megfelelnie, amelyeket a felperes nem elégített ki. Mindenesetre és feltéve, hogy a felperes által 2007. július 23-án előterjesztett észrevételeket tartalmazó levél mégis a 2007. május 16-i határozattal szembeni fellebbezésnek lenne tekinthető, egy ilyen fellebbezés határidőn túl benyújtottnak minősül.

106 A fentiekből következik, hogy a felperes nem megalapozottan állítja azt, hogy a 2007. június 8-i levél kézbesítése a 2007. május 16-i határozat eredeti változatának kézbesítésével kezdődő fellebbezési határidő megszakadását eredményezte.

– A felperesnek a bizalomvédelem elvére alapított érveiről

107 A felperes azt állítja, hogy a 2007. május 16-i határozat módosított változatával szemben fellebbezést nyújthatott volna be a jogos bizalom alapján, amelyet a felszólalási osztály egyik tagjának 2007. december 19-i levele (lásd a fenti 22. pontot) keltett. A felperes azt is hangsúlyozza, hogy ezen elv tiszteletben tartása megkövetelte volna, hogy az OHIM jelezze neki azt, hogy a 2007. május 16-i határozat visszavonása iránti szándékáról tájékoztató 2007. június 8-i levél kézbesítése (lásd a fenti 17. pontot) nem szakította meg a fellebbezési határidőt.

108 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint jogszabályi rendelkezés hiányában is minden olyan magánszemélyt megillet a bizalomvédelem elvére való hivatkozás lehetősége, akiben egy intézmény egyértelmű biztosítékok adásával megalapozott várakozásokat keltett. Ilyen biztosítéknak minősül, a közlés formájától függetlenül, a feljogosított és megbízható forrásból származó pontos, feltétlen és egybehangzó tájékoztatás (lásd a Törvényszék T-388/04. sz., Kachakil Amar kontra OHIM [háromszögben végződő hosszanti sáv] ügyben 2006. április 5-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 26. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

109 Ezzel szemben az adminisztráció által adott határozott ígéret hiányában senki nem hivatkozhat ezen elv megsértésére (lásd a Törvényszék T-376/05. és T-383/05. sz., TEA-CEGOS és STG kontra Bizottság egyesített ügyekben 2006. február 14-én hozott ítéletének [EBHT 2006., II-205. o.] 88. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

110 Az ítélkezési gyakorlat szerint egy fél nem hivatkozhat megalapozottan az adminisztráció hallgatására annak érdekében, hogy felhívja a bizalomvédelem elvének megsértését. Ilyen körülmények között azt a tényt, hogy a feleknek címzett 2007. június 8-i levél, amelyben a felszólalási osztály egyik tagja a 2007. május 16-i határozat visszavonása iránti szándékáról tájékoztatott, nem tartalmazta, hogy a visszavonási eljárás megindítása nem szakította meg vagy függesztette fel a 40/94 rendelet 59. cikkében előírt fellebbezési határidőt, nem lehet olyan körülménynek tekinteni, amely a felperesben megalapozott várakozásokat kelthetett az említett – kötelező – határidő megszakadását vagy felfüggesztését illetően, amely határidőt egyébként a 2007. május 16-i határozat kézbesítése alkalmával közöltek vele.

111 Ugyanakkor tény, hogy az OHIM egyik alkalmazottja 2007. december 19-i levelében arról tájékoztatta a feleket, hogy a 2007. május 16-i határozat módosított változata fellebbezéssel megtámadható aktusnak minősül egy bizonyos határidőn belül, amely a 2007. május 16-i határozat ezen új változatának kézbesítésével veszi kezdetét.

112 Meg kell állapítani, hogy e levél a felszólalási osztály előtti eljárás feleinek arról történő tájékoztatására szorítkozott, hogy a 2007. május 16-i határozatnak a felek számára 2007. november 26-án kézbesített módosított változatával szemben fellebbezést terjeszthetnek elő. Egy ilyen értesítés nem jelenti egyértelműen és feltétlenül azt, hogy a felperes még ebben az időpontban előterjeszthet fellebbezést a 2007. május 16-i határozat eredeti változatával szemben, amely, amint fent megállapításra került (lásd a fenti 93–95. pontot), a jelen ügyben az egyetlen joghatásokat kiváltó aktus.

113 Tehát mindenesetre a felperes nem hivatkozott megalapozottan a bizalomvédelem elvére a 2007. május 16-i határozat eredeti változatával szembeni fellebbezés határidőben történő előterjesztésének hiányából eredő jogvesztés elkerülése érdekében.

114 A jogvesztés elkerülése érdekében ugyanis a bizalomvédelem elvére való hivatkozás lehetőségét illetően az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a felperesnek képesnek

kell lennie olyan elvárásokra hivatkozni, amelyek az adminisztráció olyan határozott ígéretén alapulnak, amelyek a jóhiszemű és egy szokásosan tájékozott személytől megkövetelt gondosságot tanúsító gazdasági szereplő menthető tévedését okozhatták (a Bíróság C-44/00. P. sz., Sodima kontra Bizottság ügyben 2000. december 13-án hozott végzésének [EBHT 2000., I-11231. o.] 50. pontja).

115 A jelen esetben figyelembe véve a felperessel a 2007. május 16-i határozat eredeti változatának kézbesítése alkalmával közölt fellebbezési határidő jogvesztő jellegét, az e határozattal szembeni fellebbezésnek az említett határidőben – akár óvatosságból – történő előterjesztése hiányában a felperes nem tanúsította a bizalomvédelem elvére való hivatkozáshoz szükséges szokásosan megkövetelt gondosságot (lásd ebben az értelemben a fenti 101. pontban hivatkozott OKATECH ügyben hozott ítélet 53. pontját).

116 A fentiekből következik, hogy a felperes nem állítja megalapozottan azt, hogy a fellebbezési tanács tévesen járt el, amikor fellebezését – mint elfogadhatatlant – elutasította annyiban, amennyiben az megkérdőjelezte a felszólalási osztály által elfogadott határozat megalapozottságát.

Az arra irányuló kérelemről, hogy a Törvényszék a felszólalást teljes egészében utasítsa el

Az OHIM érvei

117 Az OHIM arra hivatkozik, hogy a Törvényszék hatáskörét a 40/94 rendelet 63. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 65. cikke) határozza meg, és következésképpen az a fellebbezési tanács által hozott határozatok jogszerűségének a vizsgálatára korlátozódik,

és adott esetben csak e határozatok hatályon kívül helyezéséhez vagy megváltoztatásához vezethet. Ennélfogva a felperesnek arra irányuló kérelme, hogy a Törvényszék utasítsa el a felszólalást, elfogadhatatlan.

A Tövényszék álláspontja

118 Második kereseti kérelmével a felperes elsősorban azt kéri, hogy a Törvényszék a megtámadott határozat hatályon kívül helyezését követően a dm korábbi spanyol védjegy jogosultja által előterjesztett felszólalást teljes egészében utasítsa el.

119 A 40/94 rendelet 63. cikkének (3) bekezdése (jelenleg a 207/2009 rendelet 65. cikkének (3) bekezdése) értelmében az uniós bíróság a fellebbezési tanács határozatait hatályon kívül helyezheti vagy megváltoztathatja. E tekintetben egy arra irányuló kérelem, hogy a Törvényszék fogadja el azt a határozatot, amelyet az egyik fél szerint a fellebbezési tanácsnak kellett volna meghoznia, a 40/94 rendelet 63. cikkének (3) bekezdésében szabályozott, a fellebbezési tanács határozatainak megváltoztatására vonatkozó jogkörbe tartozik (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-363/04. sz., Koipe kontra OHIM – Aceites del Sur [La Española] ügyben 2007. szeptember 12-én hozott ítéletének [EBHT 2007., II-3355. o.] 29. és 30. pontját, valamint a T-413/07. sz., Bayern Innovativ kontra OHIM – Life Sciences Partners Perstock [LifeScience] ügyben 2009. február 11-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 14–16. pontját).

120 Mindazonáltal amint az megállapításra került (lásd a fenti 116. pontot), a fellebbezési tanács helyesen alkalmazta a fellebbezések elfogadhatóságára vonatkozó szabályokat annak megállapításával, hogy a felperes nem volt jogosult a felszólalási osztálynak a felszólalás tárgyában hozott határozata megalapozottságának megkérdőjelezésére. Ebből az következik tehát, hogy a felperes arra irányuló kérelmét, hogy a Törvényszék utasítsa el az említett felszólalást, el kell utasítani.

Az arra irányuló kérelemről, hogy a Törvényszék az ügyet utalja vissza az OHIM-hoz

Az OHIM érvei

121 Az OHIM azt állítja, hogy a 40/94 rendelet 63. cikkének (6) bekezdése (jelenleg a 207/2009 rendelet 65. cikkének (6) bekezdése) értelmében megteszi a Törvényszék ítéleteinek végrehajtásához szükséges intézkedéseket. Ebből következik, hogy azok a kérelmek, amelyek az OHIM Törvényszék általi utasítására irányulnak, elfogadhatatlanok.

A Törvényszék álláspontja

122 A 40/94 rendelet 63. cikke (6) bekezdésének megfelelően az OHIM megteszi az uniós bíróság ítéleteinek végrehajtásához szükséges intézkedéseket. Ebből következik, hogy a felperes – másodlagosan előterjesztett – arra irányuló kérelme, hogy a Törvényszék utalja vissza az ügyet az OHIM-hoz, tárgytalan, és következésképpen elfogadhatatlan.

A költségekről

123 A felperes arra irányuló kérelmét, hogy a Törvényszék a felszólalót kötelezze a költségek viselésére, el kell utasítani, mivel a felszólaló a Törvényszék előtti eljárásba nem avatkozott be.

124 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mindazonáltal az eljárási szabályzat 87. cikkének 3. §-a értelmében az Törvényszék a pernyertes felet is kötelezheti az olyan költségek megfizetésére, amelyeket megítélése szerint ez a fél szükségtelenül vagy rosszhiszeműen okozott a másik félnek.

125 A jelen ügy körülményei között tekintetbe kell venni először is azt, hogy a 2007. május 16-i határozat eredeti változata érthetetlen indokolást tartalmazott, másodszor, a 2007. május 16-i határozat módosított változatának kézbesítésekor elkövetett szabálytalanságok súlyosságát, valamint harmadszor azt, hogy a felperest az OHIM által 2007. december 19-én neki címzett levél a fellebbezésnek a fellebbezési tanács elé történő terjesztésére ösztönözte. Következésképpen az eljárási szabályzat 87. cikkének 3. §-a értelmében szükségtelennek kell tekinteni a felperesnek a jelen kereset kapcsán felmerült összes költségét, és ezért a felperes erre irányuló kérelme hiányában is az OHIM-ot kell valamennyi költség viselésére kötelezni.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (első tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) első fellebbezési tanácsának 2008. október 30-i, a Distribuciones Mylar, SA és a dm-drogerie markt GmbH & Co. KG közötti felszólalási eljárás tárgyában hozott határozatát (R 228/2008-1. sz. ügy) hatályon kívül

helyezi, amennyiben az nem nyilvánította semmisnek a felszólalási osztály 2007. május 16-i határozatának módosított változatát.

2) A Törvényszék a keresetet az ezt meghaladó részében elutasítja.

3) A Törvényszék az OHIM-ot kötelezi a költségek viselésére.

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Kihirdetve Luxembourgban, a 2011. szeptember 9-i nyilvános ülésen.

Aláírások